

மஹாகவி

எம். ஏ. நுஃமான்

‘கேடுற்றவரிடையே கெட்டழியாது என்னிடமே எஞ்சிக் கிடக்கின்ற இன்கவி - இவ் என்பாக்கள் என்றைக் கொருநாளோ எத்திசையையும் வெல்லும்’ என்று இளைஞர் காலத்திலேயே தன்னை முன்னுணர்ந்து பாடியவர் மஹாகவி. அவரது சொந்தப் பெயர் து. ருத்திரமூர்த்தி. அவர் பிறந்தது 1927ம் வருடம் தை மாதம் 9ம் திகதி ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை. அளவெட்டியில் ஒரு சராசரிக் குடும்பத்தில் அவர் பிறந்தார். தனது பதினேழாவது வயதில் எஸ். எஸ். எல். சித்தியடைந்தார். உயர் கல்வி பெறமுடியாமையின் காரணமாக தனது பத்தொன்பதாம் வயதில் ஒரு கிளாக்காக கொழும்புக்கு வந்தார். 28ம் வயதில் திருமணம் செய்தார். ஐந்து பிள்ளைகளுக்குத் தகப்பன் ஆனார். 1967ல் இலங்கை நிர்வாகச் சேவைப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து மாவட்டக் காணி அதிகாரியாக மண்ணாக்குச் சென்றார். அக்காலத்தில்தான் அவரை முதன்முதல் இதய நோய் தாக்கியது. அதனால் யாழ்ப்பாணக் கச்சேரிக்கு மாற்றம் பெற்றார். அங்கிருந்து மட்டக்களப்புக் கச்சேரியில் அலுவலக உதவியாளராக 69 நவம்பரில் கடமையேற்றார். 71 ஏப்ரல் மாதத்தில் அரசகரும மொழித்திணைக்களத்தில் உதவி ஆணையாளராக திரும்பவும் கொழும்புக்கு வந்தார். அவரது உத்தியோக வாழ்வின் தொடக்கமும் முடிவும் கொழும்பிலேயே ஆயிற்று. 71 ஜூன் 14ம் திகதி மீண்டும் அவரை இதய

நோய் தாக்கியது. ஒரு வாரம் ஆஸ்பத்திரியில் படுக்கையில் கிடந்தார். இறுதியில், உயர்பதவியில் இருந்த ஓர் ஏழை மனிதனாக 20ம் திகதி இரவு ஞாயிற்றுக்கிழமை அவர் உயிர் நீத்தார். கவை நிரம்பிய நிகழ்வுகளினதும் மேதமை செறிந்த குணம்சங்கலினதும் உள்ள டக்கமாக இருந்த அவரது தனிப்பட்ட வாழ்வு அத்தோடு முடிவுற்றது.

2

மஹாகவி தனது பதினான்காவது வயதில் கவிதை எழுத ஆரம்பித்தார். முதலில் பண்டிதன் என்ற புனைபெயரில் கவிதைகள் எழுதினார். அ. ந. கந்தசாமி, அ. தெ. முருகானந்தம், வரதர் ஆகியோர் அக்காலத்தில் அவரது இலக்கிய நண்பர்களாக இருந்தனர். கந்தசாமி அப்போது கவிந்திரன் என்ற புனைபெயரில் கவிதைகள் எழுதினார். அதைவிடச் சிறந்த ஒருபுனை பெயரைத் தான் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆர்வமே மஹாகவி என்ற புனைபெயரை அவர் துணிச்சலோடு சூழிக் கொள்ளக் காரணமாயிற்று.

தனது பதினாறாம் பதினேழாம் வயதுகளில் அவர் எழுதிய கவிதைகளை வானகம், புரட்சி, கவிக்கன்னி, ஆரம் ஆகிய தலைப்புக்களில் நான்கு சிறிய கையெழுத்துக் கவிதை நூல்களாக அவர் தொகுத்துள்ளார். ஒவ்வொன்றையும் தனது இளமைக்கால இலக்கிய நண்பர்களுக்குச் சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார். அவற்றின் அட்டை அமைப்புக்களையும் அவரே செய்துள்ளார். ஒவ்வொன்றின் பின்புற அட்டையிலும் அரிவாளும் சுத்தியலும் அவர் கைப்படவே வரைந்திருக்கிறார். அரும்பும் காலத்திலேயே அவரிடம் தனித்துவமான கவிதைப்போக்குகள் அமைந்திருந்தன என்பதை அத்தொகுப்புகளில் இருந்து நாம் காணமுடியும்.

1943ல் இருந்து அவரது கவிதைகள் பத்திரிகைகளில் பிரசுரமாகத் தொடங்கின. கிராம ஊழியன், மறுமலர்ச்சி, ஈழகேசரி, ஆனந்தன் போன்ற பத்திரிகைகளில் அவரது ஆரம்ப காலக் கவிதைகள் பிரசுரமாயின. கிட்டத்தட்ட முப்பது வருடங்களாக அவர் தமிழ்க் கவிதையை வளப்படுத்தி வந்துள்ளார். நூற்றுக் கணக்கான கவிதைகளும், இசைப்பாடல்களும், காவியங்களும், நாடகங்களும் அவர் எழுதியுள்ளார். அவரது உத்தியோக உயர்ச்சியைப் போன்றே அவரது கவிதைப்போக்கிலும் தேக்கமற்ற சீரான வளர்ச்சி நிலையைக் காணலாம்.

60ம் ஆண்டின் பின்னர் ஒரு பெரிய பரப்பில் வாழ்க்கையை நோக்கும்தன்மை அவரிடம் காணப்பட்டது சடங்கு, ஒரு சாதாரண மனிதனது சரித்திரம், சுந்தரப் சபதம், கண்மணியாள் காதை ஆகிய காவியங்களையும், கோடை, முற்றிற்று, புதியதொரு வீடு ஆகிய நாடகங்களையும் அறுபதின் பின்னரே அவர் படைத்தார்.

3

இன்னவைதாம் கவி எழுத
ஏற்ற பொருள் என்று, பிறர்
சொன்னவற்றை நீர் திருப்பிச்
சொல்லாதீர்! சோலை, கடல்,
மின்னல், மூகில், தென்றலினை
மறவுங்கள்! மீந்திருக்கும்
இன்னல், உழைப்பு, ஏழ்மை உயர்வு
என்பவற்றைப் பாடுங்கள்

என்று இருபது வருடங்களுக்கு முன் மஹாகவி எழுதினார். 'நிகழ்காலச் செய்திகளையும், பிரச்சினைகளையும் கவிதையில் ஆண்டு அதனை இன்றைய யுகத்துக்கு இழுத்துவரல் அவசியமாகும்' என்று மிகச் சமீபத்திலும் அவர் எழுதினார்.

'இன்றைய காலத்திருக்கும் மனிதர்கள்
இன்றைய காலத் தியங்கும் நோக்குகள்
இன்றைய காலத் திழும்புகள் எதிர்ப்புகள்
இன்றைய காலத் திக்கட்டுக்கள்'

ஆகியவையே கவிதையில் இடம்பெற வேண்டும் என்று அவர் சொன்னார். 'கேட்டலுத்த சொற்றொடரில் கேட்டலுத்த செய்திகளைப் போட்டுக் கொடுத்தால் தான் போற்றிடுவார்' என்ற போதிலும் புதிய உள்ளடக்கத்தைப் புதிய பாணியில் அவர் கையாண்டார்.

'இலக்கியத்தினதும் கலைகளினதும் ஒரே ஊற்றுக் கண்ணான மனிதனது சமுதாய வாழ்வே' மஹாகவியின் படைப்புக்களின் உள்ளடக்கமாகவும் உள்ளது. அவரது ஆரம்ப காலப் படைப்புகளில் சில புறநடைகள் உண்டெனினும் அவரது அடிப்படை இதுவே, நடப்பியல் வாழ்வில் இருந்து புறம் போக்காக ஒதுங்கிச் சென்று சுற்பனை உலகில் அவர் சஞ்சாரம் செய்யவில்லை. பதிலாக நடப்பியல் வாழ்வில் இருந்தே அவர் தன் படைப்புகளுக்கான கருப் பொருட்களைப் பெற்றார். தான் கண்டு அனுபவித்த வாழ்க்கையை அதன் முரண்பாடுகளை அவர் பிரதிபலித்தார்.

இந்தப் பிரதிபலிப்பின் அடிப்படை விதிவாதமோ வேறு சூத்திரத்தத்துவக் கோட்பாடுகளோ அல்ல. பழைய மரபுகளின் உழன்று கொண்டிருக்கும் பண்டிதத்தனம் அவரிடம் இருக்கவில்லை. உழுத்துப் போன பழைய தத்துவங்களுக்கும் சமூக அமைப்பு முறை களுக்கும் வக்காலத்து வாங்கும் ஒரு பிற்போக்கு வாதியாக அவர் என்றும் இருந்ததில்லை. கடவுள் நம்பிக்கை அற்றவராக இருந்ததோடு சமய ரீதியான சடங்கு சம்பிரதாயங்களையும் அவர் பொருட்படுத்திய தில்லை. மட்டி உதிர்ந்து கொண்டிருக்கும் சாதியமைப்பை அவர் மதித்ததில்லை. வாழ்க்கையில் இருந்து தப்பிச் செல்வதோ தயங்கி அழுவதோ அவரது குறும்சம் அல்ல. மனித வல்லமையின் மீதும் மனித வாழ்க்கையின் மீதும் ஓர் ஆழமான பற்றுதலையும் உறுதியான நம்பிக்கையினையும் அவர் தன் படைப்புகளில் வெளிப்படுத்தினார்.

4

இலக்கியம் அதன் உள்ளடக்கத்தினால் மட்டும் சிறப்புப் பெறுவ தில்லை. உள்ளடக்கத்தின் பரிவர்த்தனைமுறை - அதன் கலையாக்கநெறி இலக்கியத்தின் தலையாய அம்சங்களுள் பிரதானமானதாகும். மஹா கவி கையாண்ட கலையாக்க நெறியே, இந்த நூற்றாண்டின் பிற தமிழ்க் கவிஞர்கள் அனைவரிலும் இருந்து அவரை வேறுபிரித்துக் காட்டும் முதன்மையான அம்சம் எனலாம்.

பாரதியும், பாரதி வழிவந்தவர்களில் சிறந்தவர்கள் என்று போற்றப்படுபவர்களும் பிரதானமாகக் கருத்துக்களையே முதன்மைப் படுத்தினார்கள். அதனால் அவர்களது கலையாக்க நெறி செய்யுளின் ஓசை அடைவையும், சொல்லாட்சித் திறமையையும் கருத்து விளக்கத் துக்குப் பயன்படுத்தப்படும் உலமைபோன்ற அவங்காரச்சிறப்புக்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட 'செவிப்புலக் கலையாக்க'மாகவே உள்ளது. செய்யுள் ஆற்றலும் கருத்து வளமும் உடைய ஒருவரின் மூலம் இக் கலை நெறி தனக்குரிய சிறப்பைப் பெறவே செய்கின்றது. ஆனால் தமிழ் நாட்டில் அத்தகைய ஆற்றல் உடையவன் யாரும் இன்மையால் தற்காலச் செய்யுள்வழிக்கவிதை வரண்ட பாலையாயிற்று. அதன் எதிர்விளைவாகத் தோன்றிய பிச்சமூர்த்தி வழிவந்த வசன கவிஞர் கூறும் கருத்துக்களையே முதன்மைப்படுத்தி ஓசைக்குப் பதிலாக குறியீட் டுப் படிமக் கலைமுறை ஒன்றை வளர்த்தார்கள். பிச்சமூர்த்தி போன்ற மிகச் சிலர் அதில் ஓரளவு வெற்றி கண்ட போதிலும் பெரும்பாலும் அவர்களது படைப்புக்கள் புதிர்களாகவும் நொடிகளாகவும் வளர்ச்சி யுற்று நவீன நாயக்கர் காலம் ஒன்றைத் தோற்றுவித்துள்ளன.

ஆனால் மஹாகவி கருத்துக்களை முதன்மைப் படுத்தாது கருத்துக்களின் உயற்றுக் கண்ணாடிக் இடுக்கும் அன்றாட வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளை முதன்மைப் படுத்தினார். நிகழ்வுகளை அதன் உயிர்த்தன்மையுடன் அவர் சொற்களில் சித்திரித்தார். அதனால் அவரது கவிநெறி காலம், களம், நிகழ்வு ஆகியவற்றின் ஒருங்கியையு பெற்ற 'கட்டிலக் கவிநெறி'யாக உள்ளது. இக்கவி நெறி சங்ககாலக் கவிதைகளுக்குப் பின்னர் மஹாகவியிடமே தற்காலத்துக்கு ஏற்றவகையில் முழுவடிவம் பெற்றுள்ளது எனலாம்.

இந்த நூற்றாண்டின் தமிழ்க் கவிதையில் இக்கட்டிலக் கவிநெறியைத் தோற்றுவித்து அதனை ஓர் எல்லைவரை வளர்த்தெடுத்த தனிப் பெருமை மஹாகவிக்கேயுரியது. இக்கவிநெறி தற்காலத் தமிழ்க் கவிதைக்கு மஹாகவியின் பிரதான பங்களிப்புகளுள் முக்கியமான ஒன்று ஆகும்.

மஹாகவியின் இப்படைப்பு நெறியின் உடன் விடையே அவரது மொழி நடை எனலாம். இன்றைய பேச்சு மொழிக்கு மிகக் கிட்டிய ஒரு நடைமைய மஹாகவி கையாண்டார். கிராமிய மனிதர்களையும் கிராமிய நிகழ்வுகளையும் பெரிதும் அவர் கவிதையில் கொண்டுவர முயன்றதால் வேறு எங்கும் காணாத அளவுக்கு கிராமியப் பேச்சுவழக்குச் சொற்களை அவர் செய்யுளில் கையாண்டார். அவரது செய்யுள் நடை தற்காலத்துக்கு உரிய நவீனத் தன்மையைப் பெற்று மிக எளிமையாக இருக்கும் அதே சமயத்தில் மிக இறுக்கமாகவும் இயல்பாகவும் உள்ளது. திட்டமும் நுட்பமும் செறிந்த இலகுவான அவரது மொழி நடை மிகச் சிறந்த மொழியாற்றலின் பேறு ஆகும்.

5

ஆனால் துரதிஷ்ட வசமாக பலரால் மஹாகவி இன்னும் சரியாகக் கண்டறியப்படவில்லை. அவரது படைப்புகள் நூலாருப்பெருமை அதற்குரிய முக்கிய காரணியாகும். இதுவரை அவரது நான்கு நூல்களே வெளிவந்துள்ளன. இன்னும் பதினைந்துக்கு அதிகமான நூல்கள் பிரகரமாக வேண்டியுள்ளன. பத்திரிகை நறுக்குகளாக இருப்பவைதவிர இன்னும் பிரசுரிக்கப்படாமல் கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவும் சில படைப்புகள் உள்ளன.

அவ்வளவையும் ஒருமித்து நோக்கி தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றுடன் இணைத்துப் பார்க்கும்போதே தற்காலத் தமிழ்க் கவிதையில் மஹாகவி எத்தகைய பெரிய சக்தியாக இருந்தார் என்பதைக் கண்டு கொள்ள முடியும். மஹாகவி தனது காலத்தில் பிறர் யாருடனும் ஒப்புமை காணமுடியாத, தனித்துவம் வாய்ந்த படைப்பாளி என்பவதையும் இந்த நூற்றாண்டின் தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றில் அவர் ஒரு சுகரப்தம் என்பதையும் அக்காரணத்தினால் அவரே தற்காலத் தமிழின் தனிப் பெருங் கவிஞர் என்பதையும் அப்போதே நாம் கண்டுகொள்ள முடியும்.